

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 26

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A minisque, quo Semele deflagrauit, sonitu, fremitu, ac fragore. *βρέμειν* enim fremere est, & *βρόμος* fremitus.

CINGENTEM VIRIDI TEMPORA PAMP.] cingentem tempora vel sibi, vel alijs, quos ornare instituerit: vel & sibi & suis. Od. 8. lib. 4. de Libro. *Ornatus viridi tempora pampino.*

Ode 26.

Se iam senem factum rebus amatorijs minus aptum esse.

VIXI puellis nuper idoneus,
Et militavi non sine gloria:
Nunc arma, defunctumq; bello
Barbiton hic paries habebit:
Læuum marinæ qui Veneris latus
Custodit hic, hic ponite lucida
B Funalia, & vecteis, & arcus
Oppositis foribus minaceis.
O, qua beatam diua tenes Cyprium, &
Memphim carentem Sythonia niue,
Regina, sublimi flagello
Tange Chloen semel, arrogantem.

VIXI PVELL. NVPER IDON.] cum essem ætate integra, & ad amores accommodata: qualis est adolescentium ætas, & virorum vsque ad annum quadragesimum: tum vixi puellis idoneus: tum me decebat puellas colere, atque amare. Erat enim spes amoris mutui: neque puellæ, tali ætate amatores aspernantur.

ET MILITAVI] amaui, amori operam dedi. Od. 1. lib. 4. *Et centum puer artium Latæ signa feret militia tua.*

NVNC ARMA] quia dixerat, se militauisse, perstans in tralatione ait nunc sese arma amatoria Veneri consecrare velle. arma autem amatorum hæc sunt, funalia ad nocturnas ambulationes, & comissiones, versus lyrici, citharæ, vectes, & arcus ad foreis & fenestras effringendas. sic Delphis ille apud Theocr. *φαρμακονης*. dicit Simæthæ, à qua fuerat arcescitus, se, si sibi non patuissent eius fores, & si exclusus esset, lampades & secureis in eius domum illaturum fuisse. Theocriti verba sunt hæc: *Καί μ' εἰ μὴν κ' ἐδέχασθε, τὰ δ' ἦς φίλα, &c. εἶδ' ἄλλα μὲν ὠθεῖτε, καὶ ἄθροον ἕρχετο μάχῳ. Πάντως καὶ πηλέκεις, καὶ λαμπάδες ἰώθον ἐφ' ὑμῶν.* & Thraso apud Terent. in Eunuchō, ædeis Thaidis expugnaturus, Donacem quendam iubet cum vecti in medium agmen prodire. Neque enim (vt vulgò putant) vectibus clauderentur fores, sed effringebantur potius: muri, statuæ, ædificia subruerantur. quemadmodum fugitiui illi, Verrius iussu, duce Timarchi de (vt scribit M. Tull. orat. in Verrem de signis) signum Herculis, quod erat in templo Agrigentini-

no, subiectis vectibus commouere, & labefactare conantur. Lucil. lib. 29. apud Non. *Vecte atq; ancipiti ferro effringam cardines.* Iccirco eorum, qui parietes perfodiunt, vita, vecticularia appellatur à Catone, quòd vecte parietes effringant: & Græci parietum perforatoribus, quos illi *παραρῥυτες* nominant vecteis tribuunt.

DEFUNCTVM QVE BELLO] defunctus re aliqua dicitur, qui ea vsus est, quamdiu debuit, aut quamdiu licuit, vti autem iam desijt: & defunctus munere, qui munus susceptum, aut receptum administravit: & defunctus opere, qui opus absoluit: & defunctus periculo, qui periculo, in quo versabatur, liberatus est. Ex his nata sunt illa genera loquendi, defungi vita, defungi temporibus. Horat. epist. ad August. lib. 2. *Et nisi qua terris semota suisq; Temporibus defuncta videt, fastidit, & odit.* & Od. 23. huius libri: *Defunctumq; laboribus, æquali recreat sorte vicarius.*

LÆVVM MAR. QVI VEN. LATVS CVST.] id est, paries læuo Veneris lateri proximus, dexter ijs, qui statuum ore aduerso intuentur.

MARINÆ] eodem epitheto vsus est & Od. 11. lib. 4. *Qui dies mensē Veneris marina Findit Aprilem.* quamobrem autem Venerem marinam dicat, omnibus notum est: idque declarat vocabuli notatio. ἀφρός enim spuma maris est: ex qua facit eam natam Hesiod. in Theog. cui Plato in Crat. non putat quicquam contrà dici æquum esse his verbis, *ὡς δὲ τῆς Αφροδίτης, ἢ ἄξιον Ἡσιόδῳ ἀνιπλέγειν, ἀλλὰ συγχωρεῖν, ὅτι διὰ τὴν τῆ ἀφρῶ γένεσιν, Αφροδίτη ἐκλήθη.* id est, de Venere autem non est æquum Hesiodo aduersari aut reclamare, sed potius ei assentiendum est, propter ea quòd ex spuma maris nata sit, iccirco Aphroditem esse appellatam.

TENES] *κρατῆς ὑπάρχει*, vt *Dina potens Cypri.* sic supra Od. 4. huius libri de Apolline, *qui Lycia tenet Dumeta.* alij annotant, *tenes* hoc loco idem valere, quod Græcum ἀμψιθέουκας. Libri aliquot veteres habent, *regis.*

SITHONIA NIVE] Thracia. Sithonij enim sunt Thraces. vt sup. Ode 18. lib. 1. *Sithonij non lenis Euius.*

SUBLIMI FLAGELLO] sublato flagello, vt grauior sit plaga.

TANGE] feri, percutere, vt sit *ἐλάττωσις.*

SEMEL] ἀθρόως: vel dic proprie *semel*, vt illa, que numquam vim tuam sensit, aliquando & semel sentiat, desinatque tantum sibi arrogare, & se tam superbam ac ferocem in amanteis præbere.

AD GALATHEAM
Nauigaturam.

Ode 27.

Deterret eam præcipue exemplo Europæ.

Impios parræ recinentis omen
Ducat, & prægnans canis, aut ab agro

Rana